

Arrest

**nr. 150 898 van 14 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. N. AHMADZADAH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk problemen die hij met de Taliban zou hebben gekend omwille van zijn activiteiten voor Gholghola Group. Daarnaast verklaart hij een tijd geleden aan de protesten van de Afghaanse vluchtelingen in een kerk te hebben deelgenomen.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 112 658 van 24 oktober 2013 omdat geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas en omdat er in de provincie Wardak geen situatie is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker twee foto's neer.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoont in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van en het volharden in reeds afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoeker wijst op het feit dat met het schrijven van zijn advocaat, neergelegd in het kader van zijn tweede asielaanvraag, geen rekening is gehouden en dat dit niet onderzocht is geweest, stelt de Raad vast dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat dit schrijven wel degelijk in rekenschap is gebracht bij de evaluatie van zijn tweede asielaanvraag.

Wat betreft de opmerking dat verzoeker mogelijks zwakbegaafd is en bijgevolg een kwetsbaar profiel heeft, wenst de Raad vooreerst te benadrukken dat de bewijslast op dit vlak bij verzoeker ligt. Waar hij de commissaris-generaal verwijt geen IQ-test te hebben afgenomen, wijst de Raad verzoeker er op dat niets hem belet om zelf een IQ-test af te nemen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De Raad stelt vast dat verzoeker noch in het kader van zijn eerste asielaanvraag noch in het kader van zijn huidige, tweede, asielaanvraag een medisch attest of medisch verslag heeft aangebracht waaruit zijn zwakbegaafdheid zouden blijken. Verzoeker bracht ten tijde van zijn vorige asielaanvraag enkel een attest dat aantoonde dat verzoeker littekens heeft op zijn lichaam, maar niet in welke omstandigheden hij deze heeft opgelopen aangezien dit slechts op basis van de verklaringen van verzoeker werd opgeschreven, laat staan dat hij een dermate laag IQ heeft om coherente verklaringen af te leggen. De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker, wat in casu ook is gebeurd. Zo heeft de commissaris-generaal met betrekking tot de door verzoeker aangehaalde problemen die hij met de Taliban zou hebben gekend omwille van zijn activiteiten voor Gholghola Group, terecht geoordeeld dat deze volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet en dewelke werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De twee foto's kunnen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet herstellen. Dergelijke foto's zeggen immers niets over de identiteit en de hoedanigheid van de persoon die verzoekers vriend zou zijn en kunnen niet bevestigen dat deze persoon door de Taliban om het leven zou zijn gebracht. Wat betreft verzoekers beweerde vrees omwille van zijn deelname aan de protesten van Afghaanse actievoerders in een kerk, heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat uit zijn verklaringen veeleer is gebleken dat hij na het afsluiten van de eerste asielprocedure in oktober 2013 België verlaten heeft en in Duitsland en Frankrijk verbleef. Dat verzoeker onderdak zocht in een kerk en aan de acties heeft deelgenomen, wordt niet gestaafd middels het voorleggen van enig document. Bovendien beschikt verzoeker niet over enig concreet element waaruit zou blijken dat hij de Taliban dient te vrezen omwille van zijn beweerde verblijf in een kerk.

Dat verzoeker zwakbegaafd is en een invloed heeft op zijn mogelijkheid om zijn relaas naar voor te brengen, wordt geenszins gestaafd aan de hand van objectieve elementen. De Raad herhaalt dat verzoeker gedurende zij gehele asielprocedure, zowel in het kader van zijn eerste asielaanvraag als van zijn tweede asielaanvraag, geen enkel medisch attest heeft aangebracht waaruit zijn beweerde zwakbegaafdheid zou kunnen worden afgeleid, terwijl het aan verzoeker is om aan de hand van objectieve stukken aan te tonen dat hij omwille van zijn laag IQ niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en dat hij bij het ontbreken van dergelijke elementen een aannemelijke verklaring dient te geven. Bovendien blijkt uit de opgetekende verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal evenals uit het gehoorverslag ten tijde van zijn eerste asielaanvraag dat verzoeker over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. De gehoren hebben op een normale wijze plaatsgevonden en verzoeker geen blijk gaf van enige problemen. Niets wijst er aldus op dat de toestand van verzoeker tijdens de gehoren dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt en die de incoherente verklaringen en tegenstrijdigheden, zoals vastgesteld door de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste asielaanvraag en bevestigd door de Raad in zijn arrest nr. 112 658, kunnen verklaren.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

6. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt onder andere dat wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging neemt hij op een met redenen omklede wijze oordeelt dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Security Situation, januari 2015) blijkt dat er in verzoekers regio van herkomst, zijnde de provincie Wardak, geen "open combat" gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of

binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Daar echter de verslagperiode voor dit rapport de periode van september tot november 2014 bestrijkt en aldus geen beschrijving bevat van de huidige stand van het conflict in Afghanistan en een eventuele opmars van IS in Afghanistan, is het voor de Raad onmogelijk om zich op basis van voormelde rapport, de algemeen gekende onrustige situatie in Afghanistan mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in de verklaarde regio van verblijf van verzoeker.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 16 juli 2015 een aanvullende nota en een actuele COI "Afghanistan. Islamitische Staat in Afghanistan", 10 juli 2015, heeft ingediend. Verzoekende partij bevestigt dat zij de aanvullende nota met actuele informatie heeft ontvangen.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

1.4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 juni 2015, voert verzoekende partij aan dat de aanvullende nota en de stukken niet concreet genoeg zijn en vraagt zij zich af in welke mate de informatie onafhankelijk en betrouwbaar is.

Verwerende partij repliceert dat zij naar de aanvullende nota en de actuele informatie in de COI verwijst. Zij licht toe dat er geen sprake is van een opmars van IS in Afghanistan en de gevechten die er zijn tussen de Taliban en IS zich concentreren in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Verwerende partij wijst er op dat verzoekende partij niet afkomstig is uit die regio, maar uit Behsud districten in de provincie Wardak.

1.4.2. Uit de informatie door verwerende partij toegevoegd aan haar aanvullende nota van 16 juli 2015 (COI Focus: "Afghanistan: Islamitische Staat in Afghanistan" van 10 juli 2015) blijkt dat IS vandaag de dag niet sterk aanwezig is in Afghanistan en er geen bedreiging vormt, en er van een opmars geen sprake is. IS is in Afghanistan hoofdzakelijk aanwezig op de sociale media en niet op het terrein, waar de opmars en groei van de groepering zeer beperkt blijft. De acties die IS tot nu toe heeft ondernomen in Afghanistan zijn in hoofdzaak gericht tegen de Taliban. Zo is er blijkens de informatie in de provincie Nangarhar een algehele opstand aan de gang tegen de Taliban. Sinds midden mei 2015 braken aldaar verschillende malen stevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de Taliban en IS. De incidenten beperken zich voorlopig tot en zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten die grenzen aan Pakistan, van Khogyani tot Dur Baba. Dat IS (voorlopig) nog niet is kunnen doorbreken in Afghanistan is paradoxaal genoeg te danken aan de Taliban, die een ideologie aanhangt die niet te rijmen is met het salafisme van IS, en die nog steeds de grootste bedreiging vormt voor de stabiliteit van Afghanistan.

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze informatie, doch beperkt zich tot het in vraag stellen van de betrouwbaarheid en onafhankelijkheid ervan en tot de algemene en allerm minst ernstige kritiek dat de informatie niet concreet genoeg is.

De Raad wijst erop dat het onderzoek van en naar voornoemde informatie werd gevoerd door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar van Cedoca, de onafhankelijke en officiële documentatie- en onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal. De belangrijkste bronnen voor de gehanteerde informatie, met name de COI Focus, zijn de analyses die Borhan Osman, die samen met zijn team de

ontwikkelingen rond IS in Afghanistan op de voet volgt, voor de website van het Afghanistan Analysts Network (AAN) schrijft. Ook bijdragen van andere auteurs aan de AAN-website werden geraadpleegd en vormen een aanvulling en belangrijke bron bij de informatie. De artikelen van de website van de onafhankelijke organisatie AAN - met Osman op kop wiens expertise onder meer wordt geprezen door Graeme Smith, analist van de International Crisis Group (ICG)- zijn, zo wordt in de COI Focus gesteld, de meest gedetailleerde analyses die tot nu toe zijn verschenen over IS in Afghanistan. De geraadpleegde bronnen zijn allen personen met een grote expertise op en voeling met het terrein.

Verzoekende partij, welke louter op uiterst algemene en niet of weinig ernstige wijze de betrouwbaarheid, uitgebreidheid en onafhankelijkheid ervan in vraag stelt, zonder echter ook maar enigszins concreet op de inhoud ervan in te gaan, toont niet aan dat de door de commissaris-generaal geraadpleegde informatie en diens gevolgtrekkingen hieruit niet (langer) juist zijn. Zij toont niet met concrete en objectieve gegevens dat voormelde COI Focus incorrect of gedateerd is.

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt niet, en verzoekende partij brengt geen informatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in haar regio van herkomst, zijnde de provincie Wardak, actueel van dien aard is dat burgers er actueel een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

1.5. Verzoekende partij brengt bijgevolg geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS